

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie z zażalenia **M.M.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dąbrowie Tarnowskiej

z dnia 5 czerwca 2025 r., sygn. akt [...]

o odmowie wszczęcia śledztwa,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 1 października 2025 r.,

wystąpienia Sądu Rejonowego w O. o przekazanie sprawy II Kp 330/25

do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Mysłowicach.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2025 r., sygn. akt [...], prokurator Prokuratury Rejonowej w Dąbrowie Tarnowskiej, odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie:

„I. niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień, w dniach 6 i 7 czerwca 2023 roku w K. i O. (...) przez funkcjonariuszy publicznych w toku interwencji, zatrzymania oraz czynności procesowych z udziałem M.M. w sprawie sygn. [...]

nadzorowanej przez Prokuraturę Rejonową w O., czym działano na szkodę interesu prywatnego M.M., tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. – na zasadzie art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. wobec zaistnienia okoliczności wyłączającej ściganie, tj. uprzedniego prawomocnego zakończenia postępowania i utraty przez oskarżyciela prawa do oskarżenia;

II. przekroczenia uprawnień w dniu 28 września 2023 roku w Krakowie (...) przez funkcjonariusza publicznego – sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie IV Wydział Karny, poprzez nierzetelne prowadzenie postępowania odwoławczego o sygn. akt IV Kz 1126/23 w tym poprzez przeprowadzenie błędnej i niepełnej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie, brak wglądu w całość zgromadzonych materiałów, a także poprzez wydanie w dniu 28 września 2023 r. postanowienia o zmianie zaskarżonego postanowienia i zastosowania wobec M.M. tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy od daty jego zatrzymania, czym działano na szkodę interesu publicznego oraz szkodę interesu prywatnego M.M., tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. – wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.);

III. przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętym zamiarem, w okresie od dnia 7 czerwca 2023 roku do dnia 24 marca 2025 roku w O. (...) przez funkcjonariusza publicznego – prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. nadzorującego sprawę o sygn. [...], poprzez stroniczne nierzetelne prowadzenie postępowania w tym poprzez przeprowadzenie błędnej i niepełnej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie jw., brak wglądu w całość zgromadzonych materiałów, tworzenia fałszywych dowodów, czym działano na szkodę interesu prywatnego M.M., tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. i art. 235 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. – wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.)”.

Postanowienie to zaskarżone zostało zażaleniem M.M., które wpłynęło do Sądu Rejonowego w O., jak właściwego do jego rozpoznania i zarejestrowane zostało pod sygnaturą II Kp 330/25.

Postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2025 r. Sąd Rejonowy w O. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie opisanej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu orzeczenia wskazano, że jeden z czynów będących przedmiotem postępowania dotyczy zachowania sędzi Sądu Okręgowego w Krakowie, orzekającej w IV Wydziale Karnym – Odwoławczym, a zatem sędzi, która kontroluje w trybie instancyjnym m.in. orzeczenia wydane przez sąd właściwy do rozpoznania zażalenia, co w odbiorze społecznym mogłoby zostać ocenione jako okoliczność rzutująca na swobodę orzekania Sądu właściwego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosownie do art. 37 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy może przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Przepis ten, stanowiący odstępstwo od gwarancyjnej zasady rozpoznawania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, musi być wykładany ściśle. Oznacza to, że wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości musi mieć charakter realny i istotny z punktu widzenia podejmowanej decyzji. Jak słusznie zauważono w uzasadnieniu postanowienia, podstawą do przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi może być przekonanie, w odbiorcze zewnętrzny, o braku warunków do swobodnego i obiektywnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy. Nie negując zdolności sędziów Sądu Rejonowego w O. do swobodnego i bezstronnego orzekania w sprawie, w której przedmiot postępowania związany jest z zachowaniem policjantów, prokuratora i sędziego, zauważyć trzeba, że z punktu widzenia zewnętrznego obserwatora, pomijając samego skarżącego, sytuacja, w której sąd niższego rzędu odnosić się ma do zachowania sędziego orzekającego w sądzie instancyjnie wyższym nad sądem właściwym, postrzegana może być co najmniej jako niekomfortowa i prowadzić może do choćby mylnego przekonania o braku warunków do wydania sprawiedliwego orzeczenia. Okoliczność ta, niezależnie od innych przywoływanych w wystąpieniu Sądu Rejonowego w O., jest wystarczająca do stwierdzenia, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości konieczne jest przekazanie sprawy sądowi orzekającemu poza obszarem apelacji krakowskiej.

Kierując się powyższym, orzeczono jak na wstępie.

[WB]

[a.ł]